

MODRÝ TÝM BRUŠPERK

OBČASNÍK JARO 2018

Les vyšňořen tak do zelena
jak myslivecký mládenec,
stráž do běla a do červena,
na samý květ a pupenec.

Dnes sotva lesu mluva stačí:
za posly všecko vypráví,
svých větrů šum i píseň ptačí,
ty stráž mu pěkně pozdraví.

Vítězslav Hálek, Básně

VÍTÁ VÁS MĚSTO BRUŠPERK - NÁKUPNÍ CENTRUM

Tento slogan nás vítá na tabulích na hranici našeho města. Pro starší generaci to vyvolá vzpomínky na doby, kdy se dalo v našem městě nakoupit spousta nedostatkového zboží. Především za textilem do Obchodního domu Nesit, ale také do jiných obchodů přijíždělo do našeho města hodně zákazníků a naše náměstí bývalo vždy plné lidí. Postupně však na periferiích velkých měst začaly vznikat velká obchodní centra, ve kterých jsou supermarkety a také hodně malých obchůdků různých značek. Tato obchodní centra přebírala zákazníky obchodníkům v našem městě. Postupně se jim tržby zmenšovaly, a tak vidíme, že mnoho obchůdků je nyní prázdných. Náměstí a přilehlá dvě malá parkoviště u Hrušky a u Pošty jsou sice stále vždy plná aut, protože možnosti parkování pro občany žijící v centru města jsou velmi omezené. Množství koupěchtivých zákazníků rok od roku ubývá a večer po uzavírací době obchodů se náměstí zcela vyliční. Tento trend odlivu lidí z center malých měst je zřejmý a je těžké proti tomu bojovat.

Určité možnosti tady určitě jsou:

- Zatraktivnění náměstí vhodným využitím Národního domu. Ve sklepních prostorách by např. mohl vzniknout mini pivovar a v prostorách restaurace bychom si pak mohli dát nefiltrovaný ležák nebo silný pivní speciál. K pivu si pak mnozí dají různé speciality šéfa kuchyně.
- Rekonstrukce náměstí, která by upravila parkování a přinesla by více laviček pro odpočinek
- Vykoupit a zmodernizovat pro kulturní a společenské akce chátrající dům, kde dříve byl bar Nautilus, než z tohoto domu zbude pouze ruina.

Pokud i Vy máte nějaký nápad, jak zatraktivnit naše náměstí, tak se zapojte do diskuze na stránkách
www.modrytymbrusperk.cz

Tomáš Vojtek, 6. 3. 2018

www.ods.cz

<http://modrytymbrusperk.cz/>

MEDAILÓN OSOBNOSTI

JAKUB JANDA – POSLANEC PČR (ODS), FRENŠTÁT P. RADHOŠTEM

Do jaké míry je podle vás důležité vést veřejnou debatu a obecně se zabývat tématem rovných příležitostí mužů a žen? Jak vnímáte pozornost, která je tomuto tématu věnovaná v současné době?

Je to nesmírně důležité a osobně to pokládám za součást práce každého poslance. Nesmí to ale dojít do ultra korektního stavu ve společnosti, kdy dáte své dceři pusu a jste veřejně obžalován z pedofilie, nebo do stavu, že se nebudeme oslovovat „dámy a pánové“. Tohle je stav, kterého docílila lobby agresivních feministek a neomarxistů v USA, kteří nenávidí tradiční rodinu a rozdělení rolí ve společnosti. A mimochodem, právě tato minoritní skupina v ČR myslím hodně ublížila v rámci veřejného mínění lidem a organizacím, kteří a které to s rovnými příležitostmi myslí vážně, a pro které to není ideologická záležitost. Čili vidíme nějakou zkušenost, snažme se jí předcházet a zdravě diskutujme o tom, že ženy nemají stejné platové podmínky. Ne o tom, jaké jsou právní prostředky k tomu, aby si žena po porodu mohla odnést placentu a o tom, zda musí malá hospůdka v Horní Lhotě mít trans gender toalety, či zda byl Rumcajs vykořisťovatel nebohé Manky... Pokud se neziskový sektor očistí od té agresivní ideologie a začne se věnovat reálné práci, začne se scházet s politiky a předkládat argumenty či řešení, budeme ve správném bodě.

Obecně se může stát, že pokud bude váš návrh schválen, bude to pro některé neziskové organizace rána. Některé třeba nenajdou zdroje, z kterých by finance na provoz vykryly.

Co s tím?

Budou muset obhájit svou existenci a hledat prostředky jinde. A tady se skutečně ukáže, které organizace jsou pro společnost přínosné, a které nikoliv. Teď použiju něco, co mi zase někdo někde vyčte, ale ve skutečnosti se ukáže, které organizace skutečně pouze parazitovaly na veřejných penězích, a ze kterých si prostě někdo udělal byznys. Ty organizace, které mají nějaký společenský přesah a dělají práci, která má smysl, peníze najdou. O tom vůbec nepochybuji. Teď něco prásknu na své kolegy ze Sněmovny. Spousta z nich mi vyjadřuje podporu, že jsem našel odvahu do toho jít a podporují mě, ale řeknou mi to někde potajmu v zákoutí nebo na záchodě. A v ten moment si říkám, no to jsme to skutečně dopracovali... Zase jsme v normalizaci, kdy něco nemůžeme říct veřejně, protože by nás někdo ukamenoval?

Ve svém životopisu poslanec Jakub Janda říká:

Narodil jsem se 27. dubna 1978 v Čeladné. Od dětství žiji ve Frenštátě pod Radhoštěm. Mám sedmiletého syna Olivera a se svou budoucí manželkou Barborou také vychováváme dceru Meggie. Frenštát pod Radhoštěm – to malebné město uprostřed Beskyd, které se mi stalo domovem, dnes pro mě není jenom adresa trvalého bydliště. Je to místo, kam se rád vracím a které se mi vrylo pod kůži. Zdejší lidé mají specifickou národu a ta je mi blízká. Závodí – místo, kde jsem vyrůstal a kde jsme s kluky hráli „na schovku.“ Základka Záhuní – místo, kde jsem dostal svou první pusu. Dnes můžu říct, že bych nedokázal jinde žít. Vzdělání - střední odborné s maturitou. Poté jsem studoval na dvou vysokých školách – nejprve obor „Eurospráva“ na Vysoké škole báňské v Ostravě, později „Management sportu a trenérství“ na Fakultě tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci. Veškerá studia probíhala dálkově, během mé aktivní sportovní kariéry.

Leden 2018

Podkladem k tomuto Medailónu jsou informace z profilu pana poslance. Dodejme jen, že do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR byl Jakub Janda zvolen v říjnových volbách v roce 2017.

Více na <https://www.ods.cz/profil/7379-jakub-janda>

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Pan Ing. Roman Vojtíšek, učitel a projektant, vyhověl mé žádosti a popovídal si o našem městě.

Když uslyšíš slovo Brušperk, co se ti vybaví?

Vybaví se mi v první řadě domov. V Brušperku se narodila moje babička, otec, já a za pár týdnů i můj syn. Vybavuje se mi moje dětství, kamarádi. V Brušperku jsem chodil do školy, sportoval jsem tady - před lety jsem hrál za hokejový tým HC Brušperk, hrající v Kopřivnici. V Brušperku jsou zkrátka moje kořeny.

Doslechla jsem se, že jsi spolumasitelem projekční firmy.

Zcela správně. Po osmiletém gymnáziu jsem absolvoval studium na VUT v Brně, fakulta stavební, a už v průběhu studia jsem si přivydělával a získával zkušenosti ve svém oboru. Vyřídil jsem si živnostenský list a začínal s menšími rekonstrukcemi. Postupně jsem založil projekční firmu - Ateliér POD VĚŽÍ, s.r.o. Měl jsem také štěstí, získal jsem ideálního kolegu pro podnikání - architekta Antonína Kobližku, také brušperského rodáka. V podnikání se vzájemně doplňujeme a mohu namátkou jmenovat některé současné projekty: např. hotel u přehrady Olešná, hotel na Klínovci, bytový dům v Brně a v neposlední řadě desítky rodinných domků. V současné době máme pět dalších zaměstnanců.

Co podle tvého názoru v Brušperku chybí nebo co by sis přál změnit?

Bez ohledu na ekonomickou stránku bych si velmi přál, abychom mohli dále vylepšit náměstí. Trápí mě vzhled některých opuštěných domů bez obyvatel a bez života.

Tak to je zatím jenom přání, ale mnozí tvrdí, že nám schází něco jako strategický plán rozvoje města.

Co si o tom myslíš?

Strategický plán z mého pohledu rozhodně chybí! Každý přece musí mít plán, aby si mohl rozvrhnout investice! Platí to jak pro domácnosti, tak pro obce. Logickým důsledkem chybějícího plánu jsou nepromyšlené akce, ve kterých se pak objevuje množství chyb. Cílem takového plánu by měl být živý Brušperk - spokojení občané, dostupnost služeb a množství aktivit. Není dobře, když se občané jezdí do obcí jen přespat. V obci „nežijí“, nenakupují, nesportují. Prioritou je určitě vyřešení otázky zdravotního střediska, podpora kroužků a volnočasových aktivit. Vzpomínám také na kvalitní posilovnu, která zde byla před mnoha lety v sokolovně.

Nějakou dobu už jsi byl zastupitelem. Přijal bys nabídku kandidovat pro příští období?

Přijal. Není mi jedno, jak se bude vyvíjet přítomnost a budoucnost v mém městě a chtěl bych k tomu přispět podle svých sil a možností.

K takovému rozhodnutí gratuluji. Děkuji za rozhovor, a hlavně přeji tobě i celé rodině hodně lásky, štěstí a pohody a radujeme se spolu s tebou, že už brzy přivítáte nového člena rodiny. Tak ještě jednou: HODNĚ ŠTĚSTÍ!

Připravila Vladimíra Lebedová, březen 2018

EU – MÝTY A FAKTA

V současnosti se díky aktivitě některých politiků z extremistických stran dostala do společenské diskuze otázka prospěšnosti našeho setrvání v Evropské unii, a zda by neměl nastat czexit - vystoupení České republiky z Evropské unie po vzoru Velké Británie. Jelikož o Evropské unii panuje spousta mýtů a polopravd, chtěl bych některé z nich vyvrátit a přiblížit vám jaké výhody naše členství v Evropské unii poskytuje a čeho bychom se v případě czexitu dočkali.

Začnu jen s malým výčtem výhod, které nám naše členství v EU poskytuje.

- **Volný pohyb osob v rámci Schengenského prostoru** – žádné zdlouhavé kontroly na hranicích, celní prohlídky a hraniční přechody, Evropou projedete od Portugalska po Finsko, aniž byste museli vytahovat pas nebo občanský průkaz.
- **Podpora ekonomického růstu** – díky EU jsme atraktivnější pro zahraniční investory, do země proudí peníze, rostou platy a životní úroveň.
- **Dotace například do školství, ochrany životního prostředí, dopravy**, na které by se jinak nedostalo. Jistě bylo mnoho peněz využito nesmyslně, ale pozitivní dopad výrazně převažuje.
- **Z Evropského rozpočtu dostává ČR více peněz, než kolik do něj přispívá** – do EU jsme mezi lety 2004 - 2017 poslali 496 miliard korun a naopak z EU jsme získali celkem 1152 miliard korun. Díky členství jsme získali 656 miliard korun.
- **Evropská spolupráce je zárukou míru.**
- **Volný pohyb zboží** – dojedeš si na nákup do Polska nebo si můžeš přivést iPhone z Německa a neplatit žádné clo je možné jen díky EU.
- **Konec Roamingu** – díky EU voláme v zahraničí za stejné ceny jako doma.
- **Garance demokracie** – členství v EU zaručuje, že u nás nenastoupí autoritářský vůdce, který si bude moci dělat, co chce.

Z nepřeberného množství mýtů jsem vybral pár smysluplnějších. To, že by nám Evropská unie chtěla zakázat písmeno ř snad vyvracet nemusím, na to musí stačit selský rozum.

- **Evropská unie zakázala křivé banány** – ne, banány byly pouze rozděleny do jakostních kategorií.
- **Evropská unie zakázala zabíjačky** – ne, evropské právo zabíjačky nijak neomezuje. Jsou upraveny českým veterinárním zákonem.
- **Evropská unie zakázala pomazánkové máslo** – ne, EU nezakázala výrobu pomazánkového másla, jen deklarovala, že výrobek označený jako „máslo“ musí obsahovat určité množství tuku, což naše pomazánkové máslo nesplňovalo.
- **Evropská unie zakázala tuzemský rum** – ne a je to podobné jako u pomazánkového másla. EU pouze konstatovala, že český tuzemský rum není „rum“, protože ten se vyrábí z cukrové třtiny. Náš je vyroben zejména z cukrové řepy.

A jaké fatální následky by mělo, kdybychom se rozhodli napodobit Brity v Brexitu.

- **Vyšší daně** – protože stát by musel hradit v plné výši výdaje, které by jinak hradila EU, a zároveň by si půjčoval drah, protože by ztratil důvěru věřitelů.
- **Hraniční kontroly** – stání kolon u hraničních přechodů by se stalo novou realitou.
- **Pokles obchodu** – 84 % našeho exportu míří do zemí EU.
- **Pokles HDP a nezaměstnanosti** – zahraniční investoři by přestali investovat a mnozí by odešli do sousedních zemí, aby si udrželi volný přístup do evropského trhu, čím by se zvýšila nezaměstnanost.

ÚSKALÍ DEMOKRACIE

Hlavní český představitel demokracie, Tomáš Garrigue Masaryk jednou k demokracii řekl: „Demokracie má své chyby, protože občané mají své chyby. Jaký pán, takový krám.“ Často říkal, že demokracie je diskuse.

Tomáš G. Masaryk dvěma větami popsal jedno z rizik demokratické volby, tedy volby občanů demokratické země a v rámci přijatých zákonů. Možná ve své době ještě nemohl tušit, že riziko chyb je umocněno v prostředí státu, který si prošel dvěma světovými válkami a následnou diktaturou takzvaného proletariátu, v němž lidé neměli ve volbách na výběr. V době válečné nebyl výběr žádný a cílem bylo přežít, v době rané poúnorové diktatury bylo opět cílem přežít, a v následných desetiletích projevit svou vůli jediným volebním lístkem ve formálních volbách.

Demokracie nám po listopadu 1989 nabídla možnost diskuze a výběr kandidátů ve svobodných volbách. Šlo o řady politických stran a hnutí, tedy široký výběr navrhovaných zastupitelů a volebních programů. A lidé vybírali, volili, v prvních svobodných volbách přišlo k urnám vysoké procento voličů, a nikdo nikoho nemusel nutit k tomu, aby do urny hodil „ten jediný správný“ hlasovací lístek. Vítězem bylo tehdy Občanské fórum.

Naučili jsme se volit osobnosti. Mezi navrhovanými kandidáty se objevovali sportovci, umělci, lidé zvukných jmen, a bylo to v pořádku, jakkoli ti lidé dotehdy neměli v politice žádné zkušenosti. A šlo to na úrovni celostátní i komunální.

A najednou jsme stáli v situaci, že v jednom malém městě zvítězilo politické uskupení, které uvedlo na prvním místě své kandidátky člověka všem občanům známého, oblíbeného, nespojeného s žádným skandálem. Uskupení ve volbách zvítězilo, patrně i z velké míry právě díky člověku na onom prvním místě. Mohlo se nám to nelíbit, mohli jsme být zaskočeni šikovně jednoduchým tahem, ale stále to vše bylo naprosto legální. Překvapení přišlo až v okamžiku, kdy se populární osobnost z prvního místa krátkou dobu po volbách vzdala své kandidatury a první místo přenechala osobě na kandidátní listině kousek níže. A rázem bylo po dohadech a z osoby na kandidátce níže byl starosta. Chtěli to takto občané? Nechtěli za starostu oblíbeného kandidáta z prvního místa? Ten neměl čas na veřejnou funkci, jak nakonec s klidem oznámil, a vše byla jen taková hra pro voliče. Hra o vedení města.

Jak čas postupoval, i volby se měnily. Od roku 2013 jsme si uzákonili přímou volbu hlavy státu, a tak ji tedy máme. Můžeme přímo vybírat z lidí, kteří se rozhodli pustit do veřejného souboje o Pražský hrad, dle zákona mají mít všichni stejné podmínky a zodpovídají se svým voličům. Škoda, že realita bývá jiná. Škoda, že nerozhoduje skutečná síla osobnosti, odvaha, moudrost, zásady, smysl pro fér jednání. Škoda, že místo toho vítězí populismus, místo osobností populisté a prázdné řeči, místo odvahy strach a síla dezinformací, místo fér hry podpásovky. Co na tom, že nyní stále častěji vyhrává ten, kdo umí nejhlasitěji křičet, nejhlasitěji se vysmívat a říká se jí „osobnost“, že dokáže umožnit svým kamarádům realizovat své podivné kšefty a obelhávat voliče. A tihle nás pak mají chránit před „nepřítelem před branami“ v podobě nekonečných zástupů imigrantů? Před teroristy? Však oni jsou chráněni, jak to nejlépe je možné. Samozřejmě přejme jim to. Stojí to hodně peněz.

Stát je rozdělen. Mírně menší půlka není nadšená představou dalších pěti let pokračování dosavadních eskapád na Pražském hradě, mírně větší půlka si žádný problém nepřipouští. S velkou pravděpodobností nebudou lidé z první skupiny po celou dobu mlčet. Ovšem není to tím, že by neměli úctu k prezidentskému úřadu, oni nemají úctu ke konkrétní osobě, která nyní tento úřad vykonává. A demokracie je i o tom, aby si volení občané vyslechli kritická slova, i o tom, aby se lidé časem s výsledkem volby jiných lidí srovnali. A aby nikdo nikomu nic nevnucoval, nelhal a nepodváděl své voliče, protože právě to nás pak sune od demokracie směrem k diktatuře.

Zdeňka Mahd'áková, únor 2018

OSMIČKOVÁ VÝROČÍ

*Tentokrát se na mnohá doporučení pustím do listování kronikou města optikou osmičkových výročí - 1918, 1938, 1948, 1968, 1988, která jsou pro naši zemi téměř magická. V tomto Občasníku se zaměřím tentokrát na události v **Brušperku** v roce 1948, které souvisí se společensko - politickým děním. V případném dalším vydání bude průřez lety 1938, 1968 a 1988.*

1948

25. únor 1948 zůstane pro český národ historický. Proti demisi 14 ministrů z 26-členné vlády vznikl odpor tím, že druhé strany a hlavně strana komunistická s předsedou vlády Klementem Gottwaldem v čele, trvaly na tom, aby jejich demise byla přijata. Vypukly demonstrace za schválení demise a jmenování nových ministrů, čemuž prezident Dr. Edvard Beneš po velkém zdráhání vyhověl a podepsal návrh na nové ministry navržené obrozenou Národní frontou a Ústředním akčním výborem. Nastoupením nové vlády, v níž byli ve většině ministři za stranu komunistickou a zástupci masových organizací, změnila se i struktura místních, okresních a zemských výborů. Donuceny ke vzdání se byly také místní národní výbory, aby se ustavily podle seskupení státní vlády. Ke konsolidaci poměrů byly vytvořeny Akční výbory. Dne 26. února 1948 byl v Brušperku jmenován Místní akční výbor sestávající ze zástupců: 10 komunistů, 5 sociálních demokratů, 2 ze Svazu politických vězňů, 2 ze Svazu zemědělců, 1 ze Svazu přátel Sovětského Ruska, 4 z Revolučního odborového hnutí, 1 ze Stráže národní bezpečnosti, 1 ze Svazu národní revoluce. V radě bylo 6 komunistů, 2 sociální demokraté a jeden za Svaz zemědělců. Události únorové prošly celkem klidně. 1. března 1948 byla první schůze MNV.

Dne 10. března bylo obyvatelstvo překvapeno zprávou, že ministr zahraničních záležitostí Dr. Jan Masaryk skočil z okna Černínského paláce a zabil se. Zahraniční propaganda šířila zprávu o jeho záhadné smrti. Dr. Jan Masaryk byl populární a mezi lidem oblíben. Dne 7. června se vzdal prezidentství Dr. Edvard Beneš. Odstoupení ze stolce prezidenta působilo na obyvatelstvo hlubokým dojmem a v očekávání, jak se další věci vyvinou. Dne 14. června 1948 byl prezidentem zvolen předseda vlády Klement Gottwald, bývalý stolařský dělník, později tajemník KSČ a poslanec. Volba vyvolala v řadách obyvatelstva dobrý dojem a ohlas. Domy byly vyzdobeny prapory a vlajkami s nápisy: „Bud' nám dlouho živ a zdrav!“

Dne 2. září měl pohřeb ruský legionář Richard Dvorský. Na pohřeb dojela vojenská hudba a četa vojáků, která v plné zbroji zahájila pohřební průvod a držela čestnou stráž kolem rakve. Jednota Sokol a Sbor hasičský doprovodily svého člena na poslední cestě. Účast z řad občanstva i z okolí byla veliká. Byl to druhý pohřeb legionáře v Brušperku.

Dne 3. září zemřel prezident Dr. Edvard Beneš. Zpráva naplnila občanstvo opravdovým smutkem a mnoho lidí dalo se do pláče při této zprávě. Výlohy obchodů vyzdobeny byly jeho bustou nebo obrazem a při nich hořely svíce. 21. listopadu jmenoval MNV prezidenta Klementa Gottwalda čestným občanem města. Diplom však mohl mu být odevzdán až v roce 1950 deputací.

Vladimír Chamrád studoval gymnázium v Místku, universitu v Praze a v Paříži a stal se profesorem v Brně. Aby nebyl závislý na státě, poněvadž svým přesvědčením se připoutával ke směru komunistické strany, vzdal se profesury a studoval techniku. Jako studující techniky založil v Brušperku a ve Fryčovicích organizaci komunistické strany. V době okupace byl dva roky vězněn a poslední rok okupace věnoval se ilegální činnosti. Proto po převratu ustavoval místní národní výbor jako rodák v Brušperku a když byl ustaven Okresní národní výbor v Místku, stal se jeho předsedou, pak předsedou Zemského úřadu v Ostravě a po jeho zrušení se stal předsedou Krajského národního výboru v Ostravě.

SYMBOLICKÁ MOC ČESKÝCH KORUNOVAČNÍCH KLENOTŮ

Ve druhé polovině ledna 2018 jsem s přítelem navštívil ve Vladislavském sále Pražského hradu výstavu se stejným názvem. Seznámím vás v následujících řádcích s Příběhem korunovačních klenotů po roce 1918, který je zveřejněn v brožurce návštěvníkům této zdařilé výstavy.

Tento příběh sebou nese od samého počátku jeden zásadní protiklad. Klenoty přirozeně nenajdeme v žádné z našich republikánských ústav mezi státními symboly, ale když se ohlédneme zpět a pokusíme se vstoupit do posledních bezmála 100 let našich dějin, zjistíme, že příběh z žádného z těch oficiálních nebyl tak bytostně spojen s osudy českého národa a společností v dramatickém 20. stolení.

S obnovením české státnosti v říjnu 1918 a vznikem Československé republiky se české korunovační klenoty staly do jisté míry nechťeným reliktem doby monarchie. Po rozpačitém přeshlapování k nim státní představitelé politicky, národnostně i kulturně rozmanité první republiky našli kladný, ale ne zcela upřímný vztah, který byl demonstrován během velkolepých oslav svatováclavského milénia v roce 1929. Zásadní změnu přineslo až bolestné období německé okupace českých zemí a také dramatický převoz klenotů do slovenské Žiliny a zpět v době mnichovské krize, kdy se klenoty staly přímým svědkem ztráty historického území Čech a Moravy. Bezprecedentní zneužití symboliky klenotů v rámci nacisty pokřivené svatováclavské tradice, známá legenda o Heydrichově svévolné korunovaci zaplacené vlastním životem nebo naopak v obecném povědomí bohužel dosud zcela neukotvený, ale mimořádně silný příběh vystavení kopií českých korunovačních klenotů na světové výstavě v New Yorku v roce 1939, kde se i díky nim stal pavilón po 15. březnu již neexistujícího Československa hlavním symbolem rodícího se druhého zahraničního odboje.

Po odvrácení bezprostředního ohrožení existence státu a národa byly klenoty v říjnu 1945 slavnostně vyzvednuty z úkrytu ve sklepení Pražského hradu a jejich historický státoprávní význam byl plně rehabilitován. Bohužel již velmi záhy se nový režim nastolený v únoru 1948 nezdráhal, podobně jako ten nacistický, využít tuto nejčennější národní relikvii ve své zvrácené propagandě. Na hluboce zakořeněném vnímání klenotů jako symbolu národní a státní suverenity se ovšem nic nezměnilo, což se projevilo zejména při jejich protestně cítěném vystavení jen pár měsíců po srpnové okupaci v roce 1968. Od nánosů komunistické ideologie očistil symboliku klenotů až listopad 1989, kdy se „vláda navrátila“ do rukou českého lidu. Důležitějším státoprávním mezníkem ve vztahu k českým korunovačním klenotům se však stal až rozpad Československa a obnovení samostatného českého státu v roce 1993.

České korunovační klenoty jsou historicky a umělecky nejvýznamnějším symbolem české samostatnosti a státnosti. Navzdory různým „pokrokovým“ úvahám se po zániku monarchie nestaly pouhým muzejním exponátem, jakýmsi „číslem ve vitríně“, ale vždy byla zachována úcta k tradici jejich uložení, neoddelitelně spojené s historickou i legendární postavou sv. Václava. Jedním z projevů této kontinuity je symbolické rozdělení klíčů od Korunní komory mezi přední státní, samosprávné a církevní představitele, které se od roku 1918 několikrát proměnilo v reakci na státněpolitické události a vývoj státoprávního uspořádání a jehož kolektivní princip nebyl v obou dobách nesvobody respektován.

Klenoty opouštějí místo svého uložení pouze při významných příležitostech a jejich výstavy se vždy těší obrovskému zájmu veřejnosti, v němž lze mimo jiné spatřit připomínku národních manifestací z roku 1867, kdy se insignie českých králů naposledy vrátila z Vídně a od té doby se nepřetržitě nacházejí na českém (československém) území. Klenoty byly a jsou živým symbolem a zdrojem národní sebeidentifikace obyvatel zemí Koruny české i závazkem pro naši budoucnost. Tento tradiční a v jistém smyslu posvátný vztah českého národa k svatováclavské koruně a její symbolice přitom není pouze novověkým projevem národního obrození, ale pochází již od samého počátku její existence – od doby „Otce vlasti“. Právě tato úcta čeledě sv. Václava k českému a evropskému dědictví Karla IV. je určující i pro místo českých korunovačních klenotů v době republikánské.

Další výstavní projekty do konce roku 2018 v areálu Pražského hradu:

- **Labyrintem dějin českých zemí, Císařská konírna Pražského hradu 27. 2. – 30. 6. 2018**
- **Doteky státnosti, Jízdárna Pražského hradu, 7. 3. 2018 – 31. 10. 2018**
- **Stráž na Hradě pražském, Tereziánské křídlo Královského paláce, 28. 6. 2018 – 31. 10. 2018**

Josef Janotka, 30. 1. 2018

VRAŤME POLITICE SMYSL

*Předseda ODS Petr Fiala vydal loni publikaci **Vrát' me politice smysl**. Jsou to vlastně rozhovory vedené renomovaným historikem Jiřím Hanušem na základě dialogů uveřejňovaných v průběhu minulých měsíců na stránkách portálu Pravy břeh. Představují pohled politika, který reprezentuje novou naději v českém a evropském veřejném prostoru a který svým dílem a činy představuje návrat k étosu Listopadu 1959. Jeho vzdělání, jasná koncepce, osobní přesvědčení a vytrvalost z něj činí lídra české pravice. Zde jedna aktuální otázka s aktuální odpovědí:*

Kdybys měl formulovat nějakou svou „evropskou“ vizi, řekněme v perspektivě deseti let.

Jak by měla EU v tomto horizontu vypadat?

S vizemi je to vždy trochu složité, ale samozřejmě jasnou představu o tom, jak by měla EU vypadat, mám. Možná ale začnu jednou důležitou obecnou poznámkou. Především jde hlavně o Evropu, o to, zda bude dobrým místem pro život, zda bude vytvářet fungující prostor pro národní státy, pro společnosti, které ji tvoří. EU je z tohoto hlediska jen nástrojem, není cílem. Unie je způsob naší spolupráce. Unie má smysl tehdy, pokud pomáhá eliminovat konflikty, rozumnou spoluprací posiluje potenciál jednotlivých zemí a činí Evropu silnější. Nezapomínejme, že evropská civilizace dosáhla historicky nejlepšího sociálního, kulturního a ekonomického výkonu. Evropa z tohoto hlediska v jakémkoliv mezinárodním srovnání obstojí. Nesmíme s tím hazardovat.

Nikde jinde se lidem – a mám na mysli všechny sociální vrstvy – nežije tak dobře jako v Evropě. Hodit to za hlavu, ztratit schopnost konkurovat jiným částem světa, obětovat to všechno jen kvůli novodobým ideologiím, které nám zase začínají otravovat život, mi připadá hloupé a nepříjemné.

Já bych tu chtěl mít teď i za deset let Evropskou unii plnou silných národních států, ve kterých se rozvíjí demokracie a prosperita a které navzájem spolupracují. Spolupracují nikoliv proto, že si někde v Bruselu, Paříži, Berlíně či jinde myslí, že všechno musíme integrovat a centralizovat, ale proto, že spolupráce je výhodná a že činí jednotlivé státy silnější.

Petr Fiala obhájil post předsedy ODS na další dva roky
na Kongresu v Ostravě ve dnech 13. - 14. 1. 2018

JARNÍ PROCHÁZKA

Sobota 28. 4. 2018

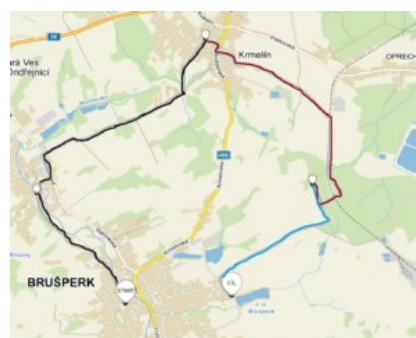
Modrý tým Brušperk a MS ODS Brušperk

zve opět své příznivce

na pravidelnou jarní procházku

kolem Brušperku (cca 11 km)

Sraz ve 14.30 hodin – Brušperk - restaurace U Hynečků

Etapa 1:	směr Stará Ves n. Ondřejnicí - hostinec U Mlýna	2 km	30 minut
Etapa 2:	směr Krmelín - restaurace Na Benátkách	3,5 km	cca 50 minut
Etapa 3:	směr Brušperk - pramen Sirkovica	3,5 km	cca 50 minut
Etapa 4:	směr Brušperk - restaurace Na Přehradě	2 km	30 minut